

Op stap met

Op stap met Geert Faasse

Door Jan Alewijn Dijkhuizen

Er is maar één gebied waar je naartoe moet wanneer je Geert Faasse wilt ontmoeten - de Kwade Hoek. Je kunt Geert wel bijna de “Strandmeester” van de Kwade Hoek noemen!

Ik heb Geert overigens al lang geleden leren kennen toen hij betrokken was bij een burgerinitiatief aan de Grasweg te Hellevoetsluis. Er waren plannen om een stuk landbouwgrond op te offeren aan een uitbreiding van het industriegebied Kickersbloem en daar waren de bewoners niet blij mee. Dankzij de inzet van een aantal burens hebben ze het voor elkaar gekregen om het landbouwgebied een heel andere bestemming te laten krijgen, namelijk waterberging en tegelijkertijd natuurgebied. Vooraf is er door diverse werkgroepen van de KNNV onderzoek in de omgeving gedaan, zo ook door de Zoogdierwerkgroep waar

ik actief mee ben. We hebben in die tijd aan de rand van een spruitenveld en in de tuin van Geert muizenonderzoek gedaan. En deze plek staat voor ons nu bekend vanwege de eerste vangst van een levende huisspitsmuis op Voorne! De gemeente heeft vanwege de continuïteit van het beheer dit kleine maar gevarieerde gebied overgedragen aan het Zuid-Hollands Landschap en het is nu vooral voor vogelaars leuk om een bezoek te brengen.

De tweede kennismaking met Geert was bij de laatste natuurgidsencursus in het Bezoekerscentrum Tenellaplas. Iedere deelnemer werd geacht tijdens deze anderhalf jaar durende cursus een natuurgebied te adopteren en uit te pluizen. Geert koos voor de Kwade Hoek en is daar nu niet meer weg te slaan. Terwijl ik samen met Geert het gebied in loop komen we al snel een groepje met daarbij ook zijn vrouw Elly tegen, en volgens Geert komt zij nog vaker in het

gebied dan hij; er is een periode geweest dat ze er 6 dagen per week was...

Wat trekt Geert toch zo aan aan de Kwade Hoek? Eigenlijk twee dingen, het fantastische en zeer dynamische landschap en de educatieve en voorlichtende rol die hij hier kan vervullen. Ik ben nog zo naïef om te vragen wat Geert vroeger van beroep was maar dat had ik zelf wel kunnen raden: onderwijzer.

Er is de laatste jaren mede door de inzet van Geert een actieve groep vrijwilligers gevormd die zeer uiteenlopende rollen vervult in de werkgroep Strand en Zee van de NLGO. Er wordt vooral heel veel schoongemaakt maar ook worden groepen rondgeleid, beleid besproken met betrokkenen, met een speciale voorlichtingskar publiek enthousiast gemaakt (daar hoort ook bij om met kinderen met een net door de branding te “koren”) en zelfs historisch materiaal vanaf het strand wordt veiliggesteld.

Geert is vol lof over de rol die Natuurmonumenten in de Kwade Hoek vervult; vrijwilligers worden ondersteund en activiteiten georganiseerd of begeleid en het verzamelde afval wordt afgevoerd. Dankzij de toewijding van de vrijwilligers die ook de oren en ogen op het strand vormen is het handhavingsbeleid ten aanzien van honden en rijden met auto's op het strand aangescherpt. Toevallig is er afgelopen jaren ook een initiatief van de grond gekomen wat “Het Groene Strand” heet. Dit project heeft als doel om alle betrokkenen bij de stranden, namelijk ondernemers, gemeentes, beheerders en recreanten bij elkaar te brengen om samen te werken aan een hogere biodiversiteit op het strand door meer natuurlijk beheer en vooral ook te zorgen voor stranden zonder afval waarbij natuurlijk aanspoelsel juist blijft liggen en echte troep wordt opgeruimd. Ook over de inzet van al deze betrokkenen is Geert te spreken! Educatie op het strand zelf is ook een belangrijk onderdeel van dit project; dankzij “Het Groene Strand” heeft de Werkgroep Strand en Zee van de NLGO een prachtige infokar aan kunnen schaffen.

Geert kan vol vuur vertellen over het afvalproject waar hij een jaar aan meegewerkt heeft samen met stichting Noordzee en Wageningen Universiteit.

Een jaar lang is al het afval geraapt, meegesleept, verzameld en gewogen en deze 5000 kilo troep is vervolgens geheel geanalyseerd op ouderdom en herkomst. Het DNA van natuurlijk aangroei is op afval gaf soms de doorslag. Veel afval op onze stranden komt uit rivieren maar ook uit Frankrijk en Engeland. Waar vaak Nederlandse vissers aangewezen worden als vervuilers blijkt dat lang niet altijd terecht; juist vanuit de visserij wordt de laatste jaren meegewerkt aan projecten om de zee en stranden schoner te maken. En veel afval komt natuurlijk van recreanten die hun troep wel heen maar niet terug meenemen ... Rijkswaterstaat financiert dit hele onderzoek met als doel een beter monitoringssysteem op te kunnen zetten over afvalstromen om zo sneller de bron aan te kunnen pakken.

Wat ik ook van Geert hoorde was dat niet alleen angespoelde (fossiele) botten worden verzameld, maar dat ook historisch materiaal dat uit de vaargeul wordt los gebaggerd wordt meegenomen en overgedragen aan de Historische Vereniging "De Motte". Daarbij gaat het om potscherven, stukken hout van schepen, leren schoenen en zelfs vliegtuigonderdelen. Bij de entree van de Kwade Hoek is daar een voorbeeld van

tentoongesteld.

Tijdens onze wandeling door de Kwade Hoek komen we langs de kist van "Doe mee, verlos de Zee". Daar ontmoeten we een groepje onder leiding van een gids van Natuurmonumenten. Uiteraard neemt Geert direct het woord om uitleg te geven over deze kisten en over het afvalproject wat hier op de Kwade Hoek is uitgevoerd. En ook nu nog wordt door groepen en individueel door leden van de Werkgroep Strand en Zee van de NLGO het strand bijna dagelijks schoongemaakt, een kruiwagen en grijper staan bij de kist klaar!

Na dit verhaal van Geert durf je niet meer met lege handen terug te komen, je zal en moet ergens een stukje net of een blikje of een reep plastic meenemen om in de kist te gooien... Even verderop op het strand vinden we een dooie halfvergane vis, Geert loopt eropaf met zijn grijper en sleept dit kadaver naar een hoger duintje; die is voor later als hij goed ingedroogd is, dan kan hij als lesmateriaal dienen...

Op een volgend duintje rusten we even uit en filosoferen we over de toekomst van de Kwade Hoek en vooral van de voordelta tussen Voorne en Goeree.

Geert geeft meteen aan dat hij zich helemaal niet meer met dossiers en inspraak wil bezighouden wat hij vroeger nog wel voor de NLGO heeft gedaan. Nu trekt vooral de voorlichting en educatie en het beleven van alle veranderingen die in de Kwade Hoek plaatsvinden. Geert heeft al regelmatig schepen vast zien liggen vanwege de ondiepte en hij was er ook bij toen een zeilschip op het strand kwam te liggen. Volgens Geert is, door het verzanden van de delta, het openhouden van de vaargeul voor de bereikbaarheid van de haven van Stellendam een groot probleem. Ook de visserij in het gebied en voor de Haringvlietdam staat ter discussie. Als men kiest voor meer natuurwaarden zullen gedupeerden ruimschoots moeten worden gecompenseerd, de natuur zal dan meer zijn gang kunnen gaan in de voordelta. Hij wijst ook op de nog altijd niet nagekomen compensatie voor de aanleg van de Tweede Maasvlakte. Ook planologisch is het dus spannend wat er met de Kwade Hoek en aangrenzend gebied zal gebeuren. Na nog een stuk wandelen tussen de pioniervegetatie en het rapen van afval, het genieten van leeuweriken, kieviten en scholeksters zijn we weer terug bij het begin. Conclusie: fijn om zo eens samen te wandelen!